

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ ของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยมุ่งศึกษาสภาพทั่วไปของการค้า การบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่ม ศักยภาพในการบริหารจัดการ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อหาแนวทาง การบริหารจัดการธุรกิจ ค้าไม้ดอกไม้ประดับ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาทั้งประชากรที่เรียกว่า การสำโนประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับทั้งค้าส่งและค้าปลีกในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 46 ร้านค้า (จากการสำรวจ วันที่ 15 มีนาคม 2550) โดยทำการเก็บข้อมูลเพื่อทำการสำรวจทุกร้านค้า และทำการ สัมภาษณ์เจาะลึกผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จำนวน 1 ราย

เครื่องมือในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยออกแบบแบบสอบถามที่มีโครงสร้าง (Structured Questionnaire) ที่สร้างขึ้นเอง โดยให้หน่วยศึกษาที่เป็นประชากร คือ ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับทั้งค้าส่งและค้าปลีกในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ตอบแบบสอบถาม และตอบแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยผู้ศึกษาวิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source of Data) โดยวิธีการสื่อสารกับผู้ตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ ผู้ประกอบที่ค้าหวนอยู่ในวงการไม้ดอกไม้ประดับทั้งเป็นผู้ที่เพาะเลี้ยงทำสวนเอง และเป็นผู้ดำเนินการทำธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งไม้ดอกไม้ประดับในเขต อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการสร้าง

แบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการศึกษาถึงการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source of Data) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลการค้นหาข้อมูลที่เป็นเอกสาร และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ และความรู้ด้านพันธุ์ไม้และการบำรุงรักษาจากบทความ หนังสือ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายงานวิชาการ สถิติ หนังสือ วารสาร และระบบออนไลน์ ใน รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ จากห้องสมุดของสถานศึกษา แหล่งข้อมูลสาธารณะได้แก่ เว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น

ข้อมูลสำคัญ ๆ ที่รวบรวมมาได้นั้นนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาระบุตัวแปรและตั้งคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งโครงสร้างของแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาและประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยคำถามปลายปิดมีคำตอบให้เลือกตอบ ส่วนคำถามปลายเปิด จะเปิดโอกาสให้ผู้ตอบคำถามระบุคำตอบ และแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ซึ่งแบบสอบถามเกี่ยวกับเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ ของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยข้อมูล 5 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ แบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิด มีข้อคำถามรวม 4 ข้อ ได้แก่ ข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) คือ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ประกอบการและข้อมูลอันดับ (Ordinal Scale) คือ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกิจการ

ข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิด มีข้อคำถามรวม 12 ข้อ ได้แก่ ข้อมูลที่มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติคือ ประเภทธุรกิจ แหล่งเงินทุน ความรู้ทางธุรกิจ ประสบการณ์ในธุรกิจ การเข้าร่วมฝึกอบรม สถานภาพการเป็นสมาชิก ชมรม/ สมาคม ประเภทของการค้าในธุรกิจ สถานภาพการถือครองร้าน แหล่งซื้อวัตถุดิบ(ต้นไม้) และสถานที่ตั้งกิจการและข้อมูลอันดับคือ ระยะเวลาดำเนินการของกิจการและจำนวนพนักงานของกิจการ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการของธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิด มีข้อคำถามรวม 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ มีข้อคำถามรวม 6 ข้อ ด้านราคามีข้อคำถามรวม 3 ข้อ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีข้อคำถามรวม 6 ข้อ ด้านการส่งเสริมการขายมีข้อคำถามรวม 5 ข้อ แหล่งซื้อต้นไม้ม้าจำหน่าย มีข้อคำถามรวม 4 ข้อ ด้านการบริหารจัดการมีข้อคำถามรวม 5 ข้อ ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ มีข้อคำถามรวม 4 ข้อ เป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นด้วยมาตรทัศนคติโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ

(5 - Point Likert Scale) ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจค้าไม้ดอกไม้ประดับในเขตอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิด มีข้อคำถามรวม 11 ข้อ ได้แก่ ปัญหาด้านเงินทุน ด้านการขนส่ง ด้านการตลาด ด้านความไว้วางใจของลูกค้า ด้านการกีดกันทางการค้า ด้านการประกันราคากลับไม้ ด้านการส่งมอบกลับไม้ตามฤดูกาล ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ ด้านแรงงานเป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นด้วยมาตรทัศนคติโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ (5 - Point Likert Scale) ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ท่านคิดว่าแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับในเขตอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่ควรเป็นอย่างไร ประกอบด้วยข้อคำถามปลายเปิดให้ผู้ประกอบการกรอกแสดงความคิดเห็น

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ให้ผู้ประกอบการกรอกแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าด้วยมาตรวัดระดับทัศนคติโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ (5 - Point Likert Scale) ได้แก่

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยแบบสเกลการวัดความคิดเห็น โดยประเมินค่าจากสูตร (มัลลิกา บุญนาค, 2537, หน้า 29) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น มาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

แผนการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ประกอบการ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือและแนวทางการสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ที่คร่ำหวอดอยู่ในวงการค้าไม้ดอกไม้ประดับ

ไม้ประดับซึ่งเป็นผู้ดำเนินการทำธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งไม้ดอกไม้ประดับ และทำสวนไม้ดอกไม้ประดับเองมาเป็นเวลา 28 ปี และยินดีให้ข้อมูล

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) เมื่อสร้างแบบสอบถามพร้อมนำเสนอท่านอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขและนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญและผู้รอบรู้เฉพาะเรื่อง จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาทำการวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะของคำถาม (Index of Consistency) โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นและกำหนดให้มีแบบเลือกตอบ คือ สำคัญและไม่สำคัญ และช่องการแก้ไขปรับปรุงข้อความ โดยให้มีการแทนค่าคำตอบ ดังนี้

1.1 คำตอบว่าสำคัญ ผู้วิจัยให้มีคะแนนเท่ากับ 1

1.2 คำตอบว่าไม่สำคัญ ผู้วิจัยให้มีค่าเท่ากับ 0

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยทำการหาค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Index of Consistency: IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้คือ

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทนดัชนีความสอดคล้อง

R แทน ผลรวมจากคะแนนรายข้อที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

เมื่อได้ค่าดัชนีความสอดคล้องในแต่ละข้อย่อยแล้ว ค่า IOC ต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.80 ขึ้นไป จึงถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ดังนั้นข้อคำถามที่ได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.80 จึงต้องถูกตัดทิ้ง ซึ่งผลที่ได้ทุกข้อมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.80 จึงไม่มีข้อคำถามที่ต้องตัดทิ้ง แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มประชากร โดยค่า IOC แต่ละคำถามแสดงผลใน (ภาคผนวก ข)

2. ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามที่ได้เตรียมไว้ให้ผู้ตอบกรอกได้รับการทดสอบก่อนลงสนามจริง (Pretest) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความชัดเจนของคำถามทุกข้อ โดยทำการทดสอบกับผู้ประกอบการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวนแบบสอบถาม 15 ชุด เมื่อได้ผลมาแล้ว จึงนำมาตรวจสอบ ทบทวนและแก้ไขก่อนนำไปใช้งานจริง

นอกจากการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ชัดเจนของแบบสอบถามตามวิธีข้างต้นแล้ว การศึกษานี้ได้ทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าแบบสอบถามที่ใช้ศึกษานี้มีคุณภาพในการวัดค่าหรือศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ศึกษา

ค่าความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงใหม่นี้ได้นำไปใช้ทดลองจริงกับผู้ประกอบการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยใช้จำนวนแบบสอบถาม 15 ชุด ผลจากการทดสอบก่อนการใช้อย่างจริงจังมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency method) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์คอนบราทอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficients) โดยใช้สูตรตามที่รัตนศิริพานิช (2532, หน้า 182-185) ได้เสนอไว้

$$R_{\alpha} = \frac{k}{k-1} \left(\frac{1 - \sum Si^2}{Si^2} \right)$$

เมื่อ r_{α} คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k คือ จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum Si^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ

Si^2 คือ ความแปรปรวนของแบบสอบถามทุกข้อทั้งในส่วนที่ต้องการค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละส่วนตามจำนวนข้อดังนี้

ผู้วิจัยนำผลการจากการทดสอบก่อนการใช้อย่างจริงจังมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละส่วนตามจำนวนข้อดังนี้ แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการของธุรกิจไม้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9341 ได้แก่

1. ไม้ดอกไม้ประดับ ด้านผลิตภัณฑ์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9152
2. ด้านราคามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8973 ด้านการจัดจำหน่าย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9262

3. ด้านการส่งเสริมการตลาดมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9416
4. ด้านแหล่งซื้อต้นไม้จำหน่ายมี ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9262
5. ด้านการบริหารจัดการมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9459
6. ด้านการส่งเสริมจากภาครัฐมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9865 และ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจค้าไม้ดอกไม้ประดับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9497 ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของ Nunnally (1978, อ้างถึงใน วุฒิชชาติ สุนทรสมัย, 2550 หน้า 82) ที่กำหนดไว้ว่าค่าความเชื่อมั่นจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.70 จึงจะอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของผู้วิจัยพบว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มประชากรต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้ประกอบการของกลุ่มประชากรเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดการเก็บข้อมูล
2. ผู้ศึกษาใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ร้านค้าไม้ดอกไม้ประดับ โดยมีการโทรศัพท์นัดหมายขอเข้าพบเพื่อขอข้อมูลเชิงลึกจากผู้ประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญที่ได้ทำการเลือกไว้แล้ว โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังได้กล่าวแล้วข้างต้นที่มีประเด็นคำถามปลายปิด และปลายเปิด และข้อเสนอแนะ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ เมื่อทำการสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยครบถ้วนแล้ว นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วบันทึกรหัส
3. ระยะเวลาในการเก็บทำแบบสอบถามรวบรวมข้อมูล โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2550 ถึงวันที่ 30 มีนาคม 2550

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 46 ชุด ได้ครบทุกร้านค้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับแล้ว และมีการลงรหัส (Coding) ตามคู่มือลงรหัสที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว จากนั้นจึงนำไปบันทึกลงแผ่นแม่เหล็ก (Diskette) แล้วใช้โปรแกรม SPSS for Window เพื่อประมวลผลต่อไปโดยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์นำมาประมวลผลและรายงานในรูปแบบเชิงพรรณนาโดยแบ่งการรายงานออกเป็น

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนบุคคลและด้านการประกอบธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปในการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้ดอกไม้ประดับ ของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนการวิเคราะห์ที่ปัจจัยที่มีผลต่อการ

เพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการของธุรกิจค้าไม้ดอกไม้ประดับและปิงจียที่มีผลกระทบต่อการค้าไม้ดอกไม้ประดับใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ย (Aithmetic Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอ้างอิงคือการทดสอบสมมติฐานการวิจัย สำหรับทดสอบสมมติฐานแสดงรายละเอียดสมมติฐานการวิจัย

2.1. สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปิงจียที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจค้าไม้ดอกไม้ประดับ แตกต่างกันโดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 สมมติฐานที่ 2 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลด้านการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินการ แหล่งเงินทุน ความรู้ทางธุรกิจ ประสบการณ์ในธุรกิจ การเข้าร่วมฝึกอบรม สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม/ สมาคม ประเภทการค้าในธุรกิจ สถานภาพการถือครองร้าน จำนวนพนักงาน แหล่งซื้อวัตถุดิบ (ต้นไม้) และสถานที่ตั้งกิจการ แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปิงจียที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการ ธุรกิจค้าไม้ดอกไม้ประดับ แตกต่างกันโดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 สมมติฐานที่ 3 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปิงจียที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ค้าไม้ดอกไม้ประดับที่แตกต่างกันโดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.4 สมมติฐานที่ 4 ผู้ประกอบการที่มีข้อมูล ด้านการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินการ แหล่งเงินทุน ความรู้ทางธุรกิจ ประสบการณ์ในธุรกิจ การเข้าร่วมฝึกอบรม สถานภาพการเป็นสมาชิกชมรม/ สมาคม ประเภทการค้าในธุรกิจ สถานภาพการถือครองร้าน จำนวนพนักงาน แหล่งซื้อวัตถุดิบ (ต้นไม้) และสถานที่ตั้งกิจการ ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปิงจียที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ค้าไม้ดอกไม้ประดับ แตกต่างกันโดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิดประมวลผลข้อคำถาม ส่วนที่ 4 แนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับที่ดี และส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยการวิเคราะห์ความถี่ของเนื้อหาและแสดงผลเป็นจำนวน และคำร้อยละ

4. สรุปความคิดเห็นแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจการค้าไม้ดอกไม้ประดับ เชิงลึกจากผู้ประกอบการที่ค้าหวอดอยู่ในวงการไม้ดอกไม้ประดับทั้งเป็นผู้ที่เพาะเลี้ยงทำสวนเอง และเป็น

ผู้ดำเนินการทำธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งไม้ดอกไม้ประดับในเขต อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์ความถี่ของเนื้อหาและแสดงผลเป็นจำนวน และค่าร้อยละ

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University